

Som en Følge deraf vil denne Forandring i Kolonialloven kunne foretages saantidig med den eventuelle Vedtagelse af Lovforslaget, saaledes at denne Del af Sagen ikke behøver at gjøres til Gjenstand for en særlig Lov. I Genhold hertil har den høitærede Finanzminister gennem Udvalget stillet de to første Endringsforslag, det ene vedrørende Titelen, det andet vedrørende § 1.

Under de Forhandlinger, som Lovforslaget har været Gjenstand for i Udvalget, har der hos enkelte Medlemmer yttret sig nogen Tilbøjelighed til at gaa en lidt anden Vej for at naae det tilføjede Maal end den, der foreslaas i det af Regjeringen indgivne Forslag; men 4 af Udvalgets 5 Medlemmer have dog kunnet i alt væsentligt slutte sig til Forslaget og foreslaa det høie Thing at vedtage det meget nær, som det foreligger, idet man er fuldstændig enig med Regjeringen i, at en af de første Betingelser for, at vore vestindiske Kolonier skulle komme paa Fode igjen, er, at Faren og Frygten for Uroligheder fjernes ved, at Sikkringsjenseten paa Derne ordnes paa en betryggende Maade. Naar saaledes Flertallet gaar ud fra, at det er en særdeles væsentlig Ting, at Sikkringsjenseten ordnes, at det er en ligefrem Pligt for Moderlandet ligeoverfor Kolonierne at søge at sikre Fred, Ro og Orden derovre, gaar det tillige ud fra, at det er lige saa stor Pligt overfor Staten selv, idet man ved at forsømme Noget i denne Retning — ved ikke at gjøre sit Bedste for, at tilvejebringe Fred og Orden — udsætter sig for et Magtbud fra de større Lande, der have Kolonier i den mexikanske Havbugt og herved tvinges til at træffe de Foranstaltninger, som man har villet unddrage sig — men det at tvinges til Sligt har altid noget Udmygende ved sig. — Naar man med Regjeringen gaar ud fra, at det er en uafviselig Pligt at søge for at udvikle Hærstyrken saaledes, at Retstilstanden kan sikres, er det paa den anden Side indlysende, at man ikke kan vente, at en saadan Foranstaltning kan blive truffen ved vedkommende Kolonialraads eget Initiativ, idet Dernes, navnlig St. Croix's Tilstand er saa sørgelig i finantiel Henseende, at de ligefrem favne Gyne — selv om de ikke favne Billien — til at raade Bod paa Manglerne i denne Henseende. — Moderlandet er derved henvist til selv at tage Sagen i sin Haand, og idet Moderlandet gjør det og saaledes opfylder den Pligt, jeg før omtalte, er Moderlandet nødsaget til at

begrænde Omraadet for Kolonialloven, der tidligere har givet de vestindiske Kolonier Lovgivningsmyndighed paa dette Omraade. Der kan derved optaa det Spørgsmaal, om det overhoved er ønskeligt at foretage en Begrænsning i Kolonialraadets Myndigheds-Omraade. Overfor dette Spørgsmaal nærer Flertallet ikke nogensomhelst Frygt, idet det ikke kan friljende Kolonialraadet for en væsentlig Andel i, at Oprøret ikke blev dæmpet paa tilhørlig Maade, derved at det i sin Tid reducerede Dernes Militærstyrke ud over alle fornuftige Grænser; men ogsaa efter det Kjendskab, Udvalget har faaet til Kolonialraadets Bidsomhed i andre Retninger, maa det udtale en stærk Tvivl om, hvorvidt det i forskjellige andre Henseender har vist Gyde til at benytte den saakaldte Selvstyre, der blev givet det ved Loven af 27de November 1863.

Med disse korte Bemærkninger har jeg antydet, at Flertallet saa at sige i Et og Alt sluttede sig til den høitærede Finanzministers Opfattelse af det, der danner Hovedformaalet for Loven; men ved Siden af det Maal, der træder frem i selve Lovforslagets Paragrafer, er der et Maal, der saa at sige gaar jevnledes med det, nemlig det Maal eller den Tanke, at den eventuelle Hærløst tillige skulde benyttes som en Slags Understøttelse i Lov. Ligeoverfor denne Side af Sagen har Flertallet derimod maattet stille sig reserveret. Flertallet har selvfølgelig erkjendt det som en ubestridelig Kjendsgjerning, at vedkommende Kolonier hver for sig ville blive tilbelte en Understøttelse eller Gave, der aldeles svarer til de militære Udgifter, de tidligere have havt, idet Staten overtager Udgifterne til Militærvesenet; men at denne Gave skal træde frem som et saa at sige nummeret Tilskud, som en normal Understøttelse gennem den eventuelle Lov, er en Tanke, som Flertallet ikke ret har kunnet gjøre sig fortroligt med. Saafremt man kunde gjøre Regning paa, at Koloniernes Underbalance vilde blive saaledes, som den vestindiske Kommission er gaaet ud fra for begge Dernes Vedkommende, og at der endvidere vilde blive en nøagtig Overensstemmelse mellem denne Underbalance og den Hjælp, der ydes gennem Hærløstforslaget, vilde Tanken ligge nær; men idet det paa den ene Side vilde være høist uheldigt at ordne Hærløstet forskjellig paa de to Der og at stille disse forskjelligt i deres Forhold til Kolonialloven og til Staten, vilde det paa den anden Side være uheldigt, om man, for at lade dem følges ad heri, stillede dem paa samme Fod